

ΣΑΛΑΜΙΝΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΣ

Γεώργιος Σεφέρης

Μήδεια
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Ανάλυση του ποιήματος

...Σαλαμίνα τέ
τας νυν ματρόπολις
τωνδ' αιτία στεναγμών.
ΠΕΡΣΑΙ

... και τη Σαλαμίνα
που η μητρόπολή της σήμερα,
σ' αυτούς τους στεναγμούς
μας έχει βάλει.

Κάποτε ο ήλιος του μεσημεριού, κάποτε φούχτες η ψιλή βροχή
και τ' ακρογιάλι γεμάτο θρύψαλα παλιά πιθάρια.
Ασήμαντες οι κολόνες μονάχα ο Άγιος Επιφάνιος
δείχνοντας μουντά, χωνεμένη τη δύναμη της πολύχρυσης αυτοκρατορίας.

Κυπριακό φθινοπωρινό τοπίο

Ακρογιάλι Σαλαμίνας

**Παρουσία του αρχαιοελληνικού
και βυζαντινού στοιχείου**

**Η δύναμη της Βυζαντινής
αυτοκρατορίας που έχει περάσει
και χαθεί - χωνευθεί
στους αιώνες**

Γιατί κάνει αναφορά σε ιστορικούς σταθμούς ο Σεφέρης;

Με την αναφορά σε ιστορικούς σταθμούς τονίζεται
η συνέχεια της ελληνικότητας της Κύπρου
και η βεβαιότητα ότι αυτή θα συνεχιστεί.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΚΥΠΡΙΩΝ

Πώς στήνει το σκηνικό του ο ποιητής;

Κάποτε ο ήλιος του μεσημεριού, κάποτε φούχτες η ψιλή βροχή
και τ' ακρογιάλι γεμάτο θρύψαλα παλιά πιθάρια.

Ασήμαντες οι κολόνες μονάχα ο Άγιος Επιφάνιος
δείχνοντας μουντά, χωνεμένη τη δύναμη της πολύχρυσης αυτοκρατορίας.

Βασικό χαρακτηριστικό της ποίησης του Σεφέρη
είναι οι έντονες σκηνοθετικές – φωτογραφικές
λεπτομέρειες

Απομονώστε τις λέξεις...

Κάποτε ο ήλιος του μεσημεριού, κάποτε φούχτες η ψιλή βροχή
και τ' ακρογιάλι γεμάτο **θρύψαλα παλιά** πιθάρια.

Ασήμαντες οι κολόνες μονάχα ο Άγιος Επιφάνιος
δείχνοντας **μουντά, χωνεμένη** τη δύναμη της πολύχρυσης αυτοκρατορίας.

παρουσιάζουν μια εικόνα...

εγκατάλειψης

φθοράς

καταστροφής

παρελθόντος

Τα νέα κορμιά περάσαν απ' εδώ, τα ερωτεμένα
παλμοί στους κόλπους, ρόδινα κοχύλια και τα σφυρά
τρέχοντας άφοβα πάνω στο νερό
κι αγκάλες ανοιχτές για το ζευγάρι του πόθου.
Κύριος επί υδάτων πολλών,
πάνω σ' αυτό το πέρασμα.

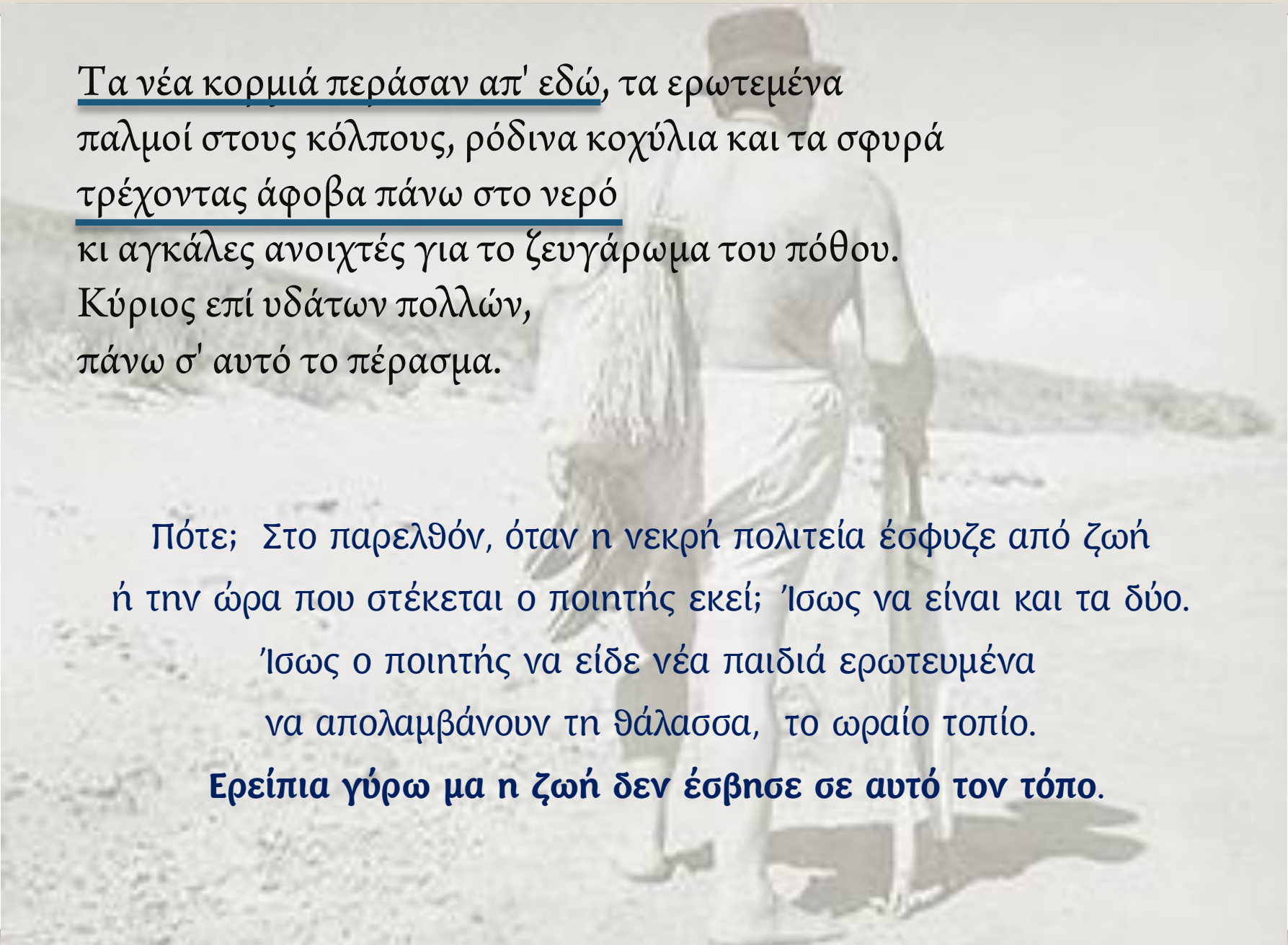
**Ο ποιητής είναι μέσα
στο σκηνικό**

Νιάτα, έρωτας, ζωή

**Εικόνα εντελώς
αντίθετη με την
προηγούμενη**

Τα νέα κορμιά περάσαν απ' εδώ, τα ερωτεμένα
παλμοί στους κόλπους, ρόδινα κοχύλια και τα σφυρά
τρέχοντας άφοβα πάνω στο νερό
κι αγκάλες ανοιχτές για το ζευγάρωμα του πόθου.
Κύριος επί υδάτων πολλών,
πάνω σ' αυτό το πέρασμα.

Πότε; Στο παρελθόν, όταν η νεκρή πολιτεία έσφυζε από ζωή
ή την ώρα που στέκεται ο ποιητής εκεί; Ίσως να είναι και τα δύο.

Ίσως ο ποιητής να είδε νέα παιδιά ερωτευμένα
να απολαμβάνουν τη θάλασσα, το ωραίο τοπίο.

Ερείπια γύρω μα η ζωή δεν έσβησε σε αυτό τον τόπο.

Κύριος επί υδάτων πολλών,
πάνω σ' αυτό το πέρασμα.

Απόσπασμα από επιγραφή
που βρέθηκε σε υπόγεια
στέρνα στη Σαλαμίνα
(1933)

«Ο Θεός βρίσκεται πάντα
σ' αυτό τον τόπο,
ο Θεός της Π. Διαθήκης, ο
δημιουργός της ζωής
αλλά και ο κύριος
της Δικαιοσύνης
που θα ταυτιστεί έτσι
με το Θεό του Αισχύλου,
τον τιμωρό της ύβρης
(αλαζονείας)
και θα επιβάλει δικαιοσύνη».

Τότες άκουσα βήματα στα χαλίκια.

Δεν είδα πρόσωπα σα γύρισα είχαν φύγει.

Όμως βαριά η φωνή σαν το περπάτημα καματερού,
έμεινε εκεί στις φλέβες τ' ουρανού στο κύλισμα της θάλασσας
μέσα στα βότσαλα πάλι και πάλι:

Βήματα χωρίς φυσική παρουσία. **Ατμόσφαιρα Αποκάλυψης.**
Ακούγεται μόνο **βαριά φωνή, ασώματη, μυστηριακή, υποβλητική.**

Η εικόνα είναι ακουστική και γεμάτη υποβλητικότητα.

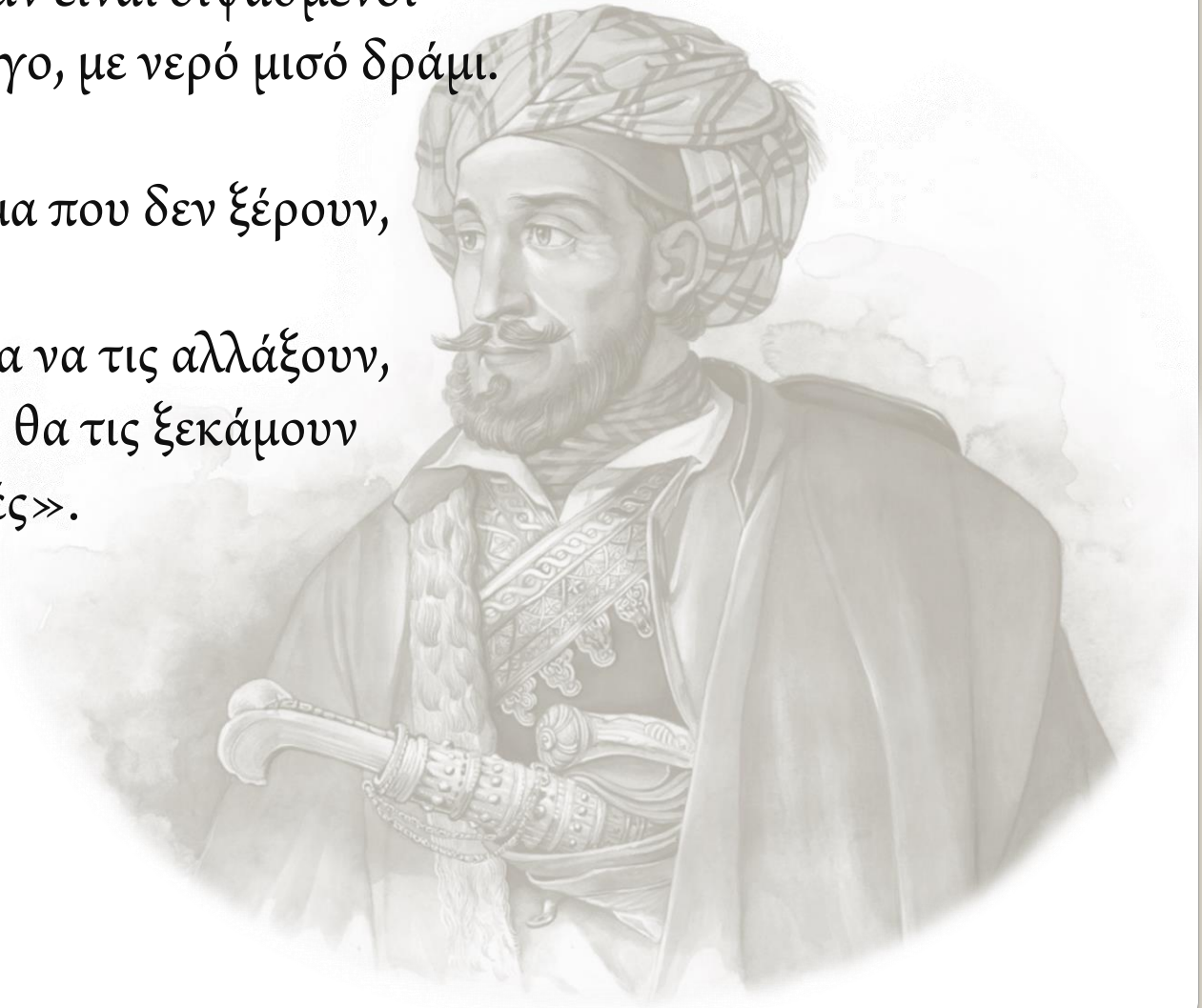

Αυτή η φωνή είναι η σκέψη του ποιητή,
η φωνή της πατρίδας, μια μεταφυσική φωνή.

Είναι οι φωνές του παρελθόντος.

Είναι οι φωνές όλων των ηρώων αυτού του τόπου.

«Η γης δεν έχει κρικέλια
για να την πάρουν στον ώμο και να φύγουν
μήτε μπορούν, όσο κι αν είναι διψασμένοι
να γλυκάνουν το πέλαγο, με νερό μισό δράμι.
Και τούτα τα κορμιά
πλασμένα από ένα χώμα που δεν ξέρουν,
έχουν ψυχές.
Μαζεύουν σύνεργα για να τις αλλάξουν,
δε θα μπορέσουν μόνο θα τις ξεκάμουν
αν ξεγίνουνται οι ψυχές».

«Ότι κρικέλια δεν έχει η γης να την πάρει
κανείς εις την πλάτη του, ούτε ο δυνατός,
ούτε ο αδύνατος και όταν είναι ο καθείς
αδύνατος εις ένα πράγμα και μόνος του δεν
μπορεί να πάρει το βάρος και παίρνει και
τους άλλους και βοηθούν, τότε να μη
φαντάζεται να λέγει ο αίτιος εγώ, να λέγει
εμείς»

Μακρυγιάννης, *Απομνημονεύματα* (Αθήνα, 1964), σ. 9

«Η γης δεν έχει κρικέλια
για να την πάρουν στον ώμο και να φύγουν
μήτε μπορούν, όσο κι αν είναι διψασμένοι
να γλυκάνουν το πέλαγο, με νερό μισό δράμι.

**Οι ξένοι κατακτητές έρχονται και παρέρχονται στην Κύπρο
αλλά η γη μας πάντα μένει εδώ, δική μας.**

**Οι Άγγλοι δεν μπορούν να σβήσουν τη δίψα των Κυπρίων για ελευθερία.,
δεν μπορούν να τους κάνουν να ξεχάσουν την ελευθερία,
και να σταματήσουν να αγωνίζονται.**

**Από την άλλη, μια διαφορετική ερμηνεία των στίχων είναι ότι οι Άγγλοι
δεν γίνεται να επιθυμούν τόσο πολύ την Κύπρο, αφού στη δίψα τους για
εξουσία που είναι τόσο μεγάλη όσο η θάλασσα,
το νησί θα δώσει μόνο νερό μισό δράμι.**

Ο Μακρυγιάννης μιλώντας για τον Καποδίστρια γράφει :

«Ο Κυβερνήτης δε θέλει ν' ακούγει από τους Έλληνες σωτήρα και δεύτερον Θεόν, τους θέλει να είναι δούλος μιας δύναμης, να της κάμει δούλεψη - να χύσει ένα φλυντζάνι γλυκό νερό να γλυκάνει τη Θάλασσα»

Μακρυγιάννης, *Απομνημονεύματα*, Β' Βιβλίο, Α' Κεφάλαιο

«Και τι αγωνίζεται αυτός»; (ο βασιλέας της Γαλλίας). Ν' αλλάξει τη θρησκεία ενός ξεψυχισμένου και μικρούτζικου έθνους - να πάρει μισό δράμι νερόν να το ρίξει εις την θάλασσα να την γλυκάνει να πγει νερό αυτός»

Μακρυγιάννης, *Απομνημονεύματα* (Αθήνα, 1957), σ. 503

Και τούτα τα κορμιά
πλασμένα από ένα χώμα που δεν ξέρουν,
έχουν ψυχές.

Μαζεύουν σύνεργα για να τις αλλάξουν,
δε θα μπορέσουν μόνο θα τις ξεκάμουν
αν ξεγίνονται οι ψυχές».

Τα σώματα των Κυπρίων,
μπορεί να βασανίζονται,
αλλά οι ψυχές τους
παραμένουν ζωντανές

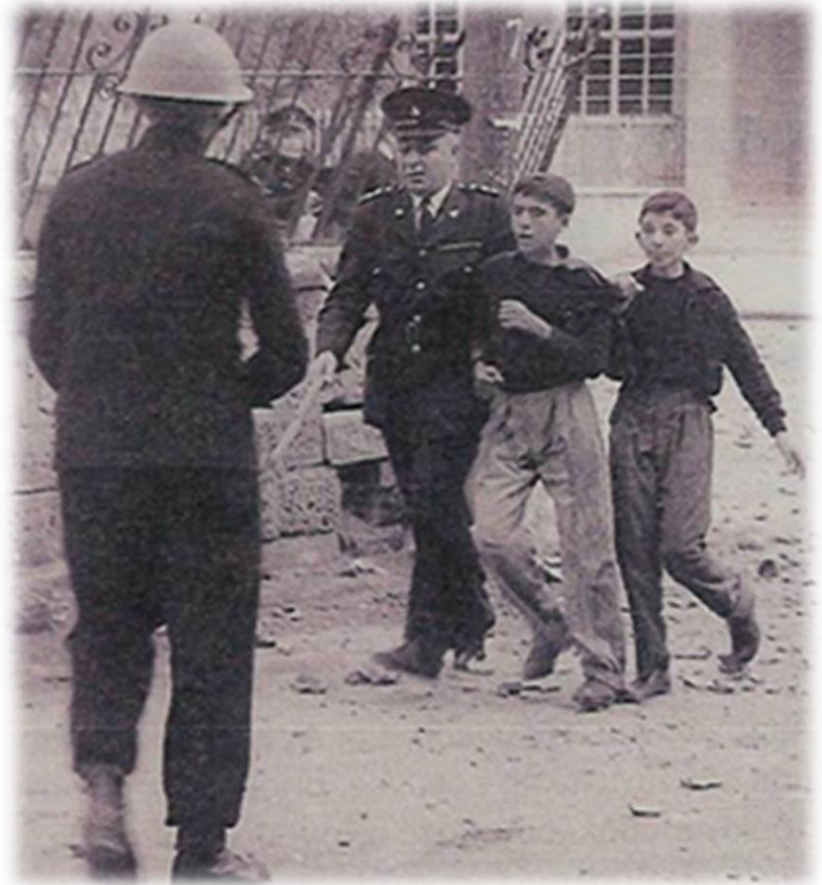
Αντίθεση ύλης και πνεύματος

1 Οι κατακτητές δεν ξέρουν
πόση δύναμη κρύβουν μέσα
τους αυτές οι ψυχές
και ας είναι μικρός ο τόπος.

2 Οι Κύπριοι,
αν και αμόρφωτοι,
έχουν συνείδηση της
ταυτότητάς τους,
έχουν τα ψυχικά εφόδια
για να κρατηθούν αλώβητοι,
όπως κρατήθηκαν
μέσα στους αιώνες και τους
αναρίθμητους κατακτητές.

Μαζεύουν σύνεργα για να τις αλλάξουν,
δε θα μπορέσουν μόνο θα τις ξεκάμουν
αν ξεγίνονται οι ψυχές».

**Ανθελληνική πολιτική των Άγγλων
στην παιδεία, τα Οκτωβριανά αλλά
και παλαιότερα σύνεργα όπως
ανοχή στον εξισλαμισμό,
προνόμια σε μικρή μερίδα του λαού,
πολιτική διαίρει και βασίλευε,
βασανιστήρια κ.α.**

ΕΣΤΙΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η ΔΥΓΗ

ΠΑΡΑΧΑΙΤΑΣ ΝΕΤΣ

Ο ΔΗΜΙΟΣ ΧΑΡΝΤΙΓΚ ΕΛΑΒΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ

Ο ΚΑΡΑΟΛΗΣ ΣΤΗΝ ΑΓΧΩΝΗ

ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ ΜΑΖΙ ΤΟΥ, Ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Φρίκη και άγανάκτησις συνέχουν την Κύπρο και τὸ Πανελλήνιο

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΜΕΓΑΛΟΝΗΣΟ

Όλα τὰ κατὰστάματα ἐκέλευσαν καὶ ὅλοι οἱ ἐργοῦντες ἐκκατέλειψαν τὰς ἐργασίας τους

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΝΙΠΤΕΙ ΤΑΣ ΧΕΙΡΑΣ!

ΕΚΤΑΚΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΑΡΧΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ

Μία ἔκφρασις ἐλπίδος ἐκμέρους τοῦ κ. Καραμανλή καὶ ἑνα πλατοδρό διάδημα τοῦ κ. Θεοτόκη στὸν κ. Πήκ

ΑΛΛΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΔΕΙΤΕΡΟΝΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΣΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΙΝΣΙΝ ΔΑΪΚΩΝ ΕΚΔΑΙΟΥΣΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΪΤΑΤΙΑ ΤΩΝ «ΣΥΜΜΑΧΩΝ»

ΕΚΤΑΚΤΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΤΗΣ Β. ΤΗΣ Ε.Δ.Α.

Α. Αποστολὴ ἐκφραστῶν

Β. Πρωτὸν βύτην ἐκπαιδεύοντι ἀπὸ τὸ στήμα τῶν μελόντωνται ὅσοις τῆς ὅτι ἂ ἐκτελέσῃ καὶ ὅτις ἀπὸ τῶν ὅτις

Ο ΠΑΙΔΗΓΩΓΟΣ ΑΠΟΣ ΣΕ ΕΞΕΙΡΣΙΝ

«ΝΑ ΕΚΔΑΙΟΥΝΤΙ ΤΑ ΣΤΗΜΑΤΑ ΤΑ ΠΡΟΣΧΗΜΑΤΑ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ»

Μαζεύουν σύνεργα για να τις αλλάξουν,
δε θα μπορέσουν μόνο θα τις ξεκάμουν
αν ξεγίνονται οι ψυχές».

Δε θα έχουν αποτέλεσμα οι ενέργειες των Άγγλων
να αφελληνίσουν τους Κύπριους, διότι οι ψυχές είναι αναλλοίωτες. Δεν
πέτυχαν οι Άγγλοι, αλλά και κανένας προηγούμενος κατακτητής,
ν' αλλάξουν την ψυχή, την εθνική συνείδηση των Κυπρίων.

Αποτέλεσμα των ενεργειών των κατακτητών...

Δεν αργεί να καρπίσει τ' αστάχυ
 δε χρειάζεται μακρύ καιρό για να φουσκώσει της
 πίκρας το προζύμι,
 δε χρειάζεται μακρύ καιρό
το κακό για να σηκώσει το κεφάλι,
 κι ο άρρωστος νους που αδειάζει
 δε χρειάζεται μακρύ καιρό
για να γεμίσει με την τρέλα,
 νήσος τις έστι

❖ Εικόνα από τον Αισχύλο

ύβρις γαρ εξανθούσ' ἐκάρπωσεν στάχυν άτης

.... γιατ' ή περηφάνια

μεστώνοντας καρποφοράει ολέθρου στάχυ

Αισχύλου, Πέρσες, στ. 821-822

Ο Σεφέρης προσθέτει :

- «να φουσκώσει της πίκρας το προζύμι»

**Πίκρα και αγανάκτηση
 λόγω καταπίεσης.
 Επανάσταση Κύπριων υπόδουλων.
 Ο ποιητής προβλέπει
 τον ξεσηκωμό του 1955**

προφητική φωνή

1

Αυτή η «ύβρη» είναι το κακό που σηκώνει το κεφάλι, αυτή η ύβρη είναι που γεμίζει τον άρρωστο νου με την τρέλα. «Πώς δεν ήταν του νου βλάβη που έπιασε το γιο μου αυτή;» ρωτά ο Δαρείος αναλογιζόμενος τη μεγάλη τρέλα του γιου του Ξέρξη ν' αλυσοδέσει τον Ελλήσποντο και να τα βάλει μ' όλους τους θεούς (Πέρσαι, 749-750).

2

Είναι και ο ξεσηκωμός των
σκλάβων, η τρέλα τους, η ιερή
τρέλα κάθε επανάστασης

«Ο κόσμος μας έλεγε τρελλούς. Ημείς αν
δεν είμεθα τρελλοί δεν εκάμαμεν την
επανάστασιν, διατί ηθέλαμεν συλλογισθεί,
πρώτον διά πολεμοφόδια, καβαλαρία μας,
πυροβολικό μας, πυριτοθήκες μας, τα
μαγαζιά μας, ηθέλαμεν λογαριάσει τη
δύναμιν την ειδική μας, την τουρκική
δύναμιν»

Κολοκοτρώνης, Απομνημονεύματα

νήσος τις έστι

Τα λόγια αυτά τα είπε στη μητέρα του Ξέρξη ο αγγελιαφόρος, μετά την ήττα των Περσών στη Σαλαμίνα για να μεταφέρει το φοβερό μήνυμα της καταστροφής.

Ο Αισχύλος αναφέρεται στο μικρό νησί, Ψυττάλεια, που είναι μπροστά στη Σαλαμίνα όπου οι Έλληνες εξολόθρευσαν τον ανθό του περσικού στρατού.

Σε αυτό το σημείο έχουμε και πάλι συμπύκνωση νοημάτων.

Στην αρχαία Σαλαμίνα βρήκαν οικτρό τέλος οι αλαζόνες Πέρσες. Το ίδιο και στη σύγχρονη Σαλαμίνα, την Κύπρο, όπου στέκεται τώρα ο ποιητής, θα συμβεί το ίδιο.

Οι αλαζόνες Άγγλοι θα πληρώσουν για την ύβρη τους.
Η μυστική φωνή νήσος τις έστι.... μοιάζει προφητική και απειλητική.

Φίλοι του άλλου πολέμου
σ' αυτή την έρημη συννεφιασμένη ακρογιαλιά
σας συλλογίζομαι καθώς γυρίζει η μέρα -
Εκείνοι που έπεσαν πολεμώντας κι εκείνοι που έπεσαν
χρόνια μετά την μάχη.
Εκείνοι που είδαν την αυγή μέσ' απ' την πάχνη του θανάτου
ή, μες στην άγρια μοναξιά κάτω από τ' άστρα,
νιώσανε πάνω τους μαβιά μεγάλα
τα μάτια της ολόκληρης καταστροφής
κι ακόμη εκείνοι που προσεύχουνταν
Όταν το φλογισμένο ατσάλι πριόνιζε τα καράβια:
“Κύριε, βοήθα να θυμόμαστε
πώς έγινε τούτο το φονικό
την αρπαγή το δόλο την ιδιοτέλεια,
το στέγνωμα της αγάπης
Κύριε, βοήθα να τα ξεριζώσουμε ...”

Φίλοι του άλλου πολέμου

σ' αυτή την έρημη συννεφιασμένη ακρογιαλιά
σας συλλογίζομαι καθώς γυρίζει η μέρα -

**Ισχυρή συμμετοχή Κυπρίων
εθελοντών στο Β' Παγκόσμιο πόλεμο**

35.000 Κύπριοι πολέμησαν στο πλευρό των Άγγλων, 600 σκοτώθηκαν
και είναι θαμμένοι σε 47 κοιμητήρια σε 16 χώρες.

**Υπενθύμιση του χώρου
στον οποίο βρίσκεται**

Εκείνοι που έπεσαν πολεμώντας κι εκείνοι που έπεσαν χρόνια μετά την μάχη.
Εκείνοι που είδαν την αυγή μέσ' απ' την πάχνη του θανάτου
ή, μες στην άγρια μοναξιά κάτω από τ' άστρα,
νιώσανε πάνω τους μαβιά μεγάλα
τα μάτια της ολόκληρης καταστροφής

Εικόνες πολέμου,
φθοράς, θανάτου,
καταστροφής,
αλλοτρίωσης,
παθογένειας

κι ακόμη εκείνοι που προσεύχουνταν
Όταν το φλογισμένο ατσάλι πριόνιζε τα καράβια:

“Κύριε, βοήθα να θυμόμαστε
πώς έγινε τούτο το φονικό
την αρπαγή το δόλο την ιδιοτέλεια,
το στέγνωμα της αγάπης
Κύριε, βοήθα να τα ξεριζώσουμε ...”

**Τα στοιχεία που πολεμούν
οι Άγγλοι και ο σύμμαχοι
στο Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο**

Ο Σεφέρης ειρωνεύεται το λόρδο Beresford που σε μια εφημερίδα ευχήθηκε να τους βοηθήσει ο θεός να βρουν τις αιτίες του πολέμου (Β Π.Π.), την ψευτιά, την απληστία, τον εγωισμό, το μίσος, για να μην ξαναγίνει πόλεμος.

Ο Σεφέρης προσθέτει την αρπαγή, το δόλο, την ιδιοτέλεια, την έλλειψη και το στέγνωμα της αγάπης.

Είναι ειρωνεία, γιατί αυτά που εύχεται ο Άγγλος να μην υπάρχουν στην ανθρωπότητα τα κάνει η ίδια η Αγγλία.

- Τώρα καλύτερα να λησμονήσουμε πάνω σε τούτα τα χαλίκια
δε φελά να μιλάμε
τη γνώμη των δυνατών ποιος θα μπορέσει να τη γυρίσει;
ποιος θα μπορέσει ν' ακουστεί;
Καθένας χωριστά ονειρεύεται και δεν ακούει το βραχνά των άλλων.

- Ναι, όμως ο μαντατοφόρος τρέχει
κι όσο μακρύς κι αν είναι ο δρόμος του, θα φέρει
σ' αυτούς που γύρευαν ν' αλυσοδέσουν τον Ελλήσποντο
το φοβερό μήνυμα της Σαλαμίνας.

Φωνή κυρίου επί των υδάτων.

Νήσος τις έστι.

**Δύο αντίθετες φωνές σαν Χορός
σε αρχαία ελληνική τραγωδία**

Δραματικός διάλογος...

- Τώρα καλύτερα να λησμονήσουμε πάνω σε τούτα τα χαλίκια
δε φελά να μιλάμε
τη γνώμη των δυνατών ποιος θα μπορέσει να τη γυρίσει;
ποιος θα μπορέσει ν' ακουστεί;
Καθένας χωριστά ονειρεύεται και δεν ακούει το βραχνά των άλλων.

**Είναι η φωνή της σύνεσης, της παραίτησης,
της ήττας, της υποταγής στη μοίρα.**

**Σαν να ακούει κανείς ένα συνετό «χορό γερόντων» να υποδεικνύει
το αδύνατο και το ανέφικτο της πάλης με τους ισχυρούς.**

**Ο κάθε λαός σκέφτεται το δικό του συμφέρον και δεν ακούει τους
αδύνατους λαούς που φωνάζουν για βοήθεια.
Επικρατεί το δίκαιο του δυνατού.**

- Ναι, όμως ο μαντατοφόρος τρέχει
κι όσο μακρύς κι αν είναι ο δρόμος του, θα φέρει
σ' αυτούς που γύρευαν ν' αλυσοδέσουν τον Ελλήσποντο
το φοβερό μήνυμα της Σαλαμίνας.

Ο ποιητής μας οδηγεί ξανά στον Αισχύλο.

Ο μαντατοφόρος τρέχει.

Έχουμε μετατόπιση από το παρελθόν στο παρόν.

Όπως τότε ο μαντατοφόρος πήγε το μήνυμα της ήττας στην Περσία,
έτσι και τώρα θα έρθει και στους Άγγλους το μήνυμα της τιμωρίας.

Όσο μακριά και να φαίνεται τώρα η νίκη των Κυπρίων,
κάποτε θα έρθει η ελευθερία.

[...] Ο Ζέρξης με το στρατό του πέρασε χωρίς δυσκολία τον Ελλάσποντο, με γέφυρες που κατασκεύασαν οι μηχανικοί του. Την πρώτη φορά οι γέφυρες κατέρρευσαν ύστερα από τρικυμία και έτσι ο Ζέρξης αποκεφάλισε τους μηχανικούς του και διέταξε να μαστιγώσουν τη θάλασσα γιατί δεν υπάκουσε στις διαταγές του, ενώ της πέταξε και αλυσίδες για να τη δέσουν [...]

Πέρσες και Άγγλοι ταυτίζονται...

διαπράττουν ύβριν...

«Αυτοί που γύρευαν να αλυσοδέσουν τον Ελλήσποντο»
είναι οι σύγχρονοι Άγγλοι
που ξεπερνούν το μέτρο και φτάνουν στην Ύβρη.

Όπως οι Πέρσες, έτσι κι αυτοί, θ' ακούσουν μια μέρα,
το φοβερό μήνυμα της Σαλαμίνας

Φωνή κυρίου επί των υδάτων.

Νήσος τις έστι

Το ποίημα τελειώνει με το συσχετισμό Παλαιάς Διαθήκης και Αισχύλου.

Τι το κοινό ανάμεσα τους;

Είναι η ιδέα της δικαιοσύνης, της αποκατάστασης της ηθικής τάξης,
της **κάθαρσης**.

Αυτή είναι και η γραμμή που διέπει τη **Σαλαμίνα της Κύπρος**.

Η Κύπρος θα ελευθερωθεί,

γιατί αυτό επιβάλλει η αποκατάσταση του μέτρου και της Δικαιοσύνης
στην οποία με τόσο πάθος πιστεύει ο Σεφέρης.

Ευχαριστώ για την... υπομονή σας...